

Η απειλητικότερη, μετά το κραχ του 1929, κρίση του παγκοσμίου χρηματοπιστωτικού συστήματος, που αντιμετωπίζει σήμερα ο κόσμος, με επίκεντρο τις Ηνωμένες Πολιτείες, φανερώνει την αθέατη οικονομική όψη της παγκοσμιοποίησης, που ληστέυει τους λαούς και ξεγυμνώνει τους θιαγετείς στην Ελλάδα προπαγανδιστές της. Τρισεκατομμύρια δολάρια έχουν ήδη εξανεμισθεί.

Η θεατή σε αρκετούς πολιτική όψη της παγκοσμιοποίησης παραπέμπει σε κώδικες - κλειδιά οι οποίοι, με επίκεντρο τις Ηνωμένες Πολιτείες επίσης, επιδιώκουν ταυτόσημο το ίδιο αποτέλεσμα: την αποδόμηση των Εθνών, τον κατακερματισμό των Κρατών, την υπονόμηση της εθνικής κυριαρχίας, την πολτοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, την αποσύνθεση των λαών σε αντίπαλες μεταξύ τους μειονότητες, τον κλονισμό της αυτοπεποίθησής και τη μετατροπή των πολιτών σε μιαν ομοιόμορφη αγέλη καταναλωτών.

Του ΝΙΚΟΥ ΜΕΡΤΖΙΟΥ

Οι μόνοι κερδισμένοι, σε αμφότερες τις όψεις της παγκοσμιοποίησης, είναι όσοι ακριβώς προκάλυψαν την καταστροφή: οι απάτριδες κοσμοπολίτες διαχειριστές και επικαρπωτές του συστήματος δίχως ψυχή ούτε ταυτότητα. Τα αξιοσημείωτο είναι ότι και στις δύο περιπτώσεις κεντρικός στόχος και μεγαλύτερο θύμα αυτών των υπερεθνικών ελίτ είναι ο αμερικανικός λαός! Αυτό πιστεύει και είχε επισημάνει ήδη από το 2004 ένας από τους σημαντικότερους στρατηγικούς αναλυτές και ιστορικούς Αμερικανούς. Είναι ο ίδιος που, στο τέλος του Ψυχρού Πολέμου, είχε προβλέψει ότι ο Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος θα είναι η σύγκρουση των πολιτισμών, για να επαληθευθεί σύντομα με την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου στους Δίδυμους Πύργους, την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν και τη δαιμονιοποίηση του Ισλάμ.

Είναι βέβαια ο Σάμιουελ Χάντινγκτον, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, πρώην Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας των αμερικανικών κυβερνήσεων και συγγραφέας δεκατριών τουλάχιστον πολυκροτών βιβλίων.

Από το τελευταίο βιβλίο του με τίτλο «Ποιοι είμαστε; Η αμερικανική ταυτότητα στην εποχή μας» (2005) επιλέγουμε ορισμένους «κώδικες - κλειδιά» της παγκοσμιοποίησης πολύ γνωστούς στην Ελλάδα όπως πατριωτισμός, σημαία, εθνική ταυτότητα, θρησκεία, πολυπολιτισμός, μειονότητες και μειονοτικές γλώσσες, αποδόμηση της ιστορίας και του Εθνούς, αναγνωστικά του Δημοτικού κ.ά. Ξεσκεπάζουν τη συνωμοσία της παγκοσμιοποίησης. Ενα κείμενο αποκαλυπτικά επίκαιρο όσο ποτέ.

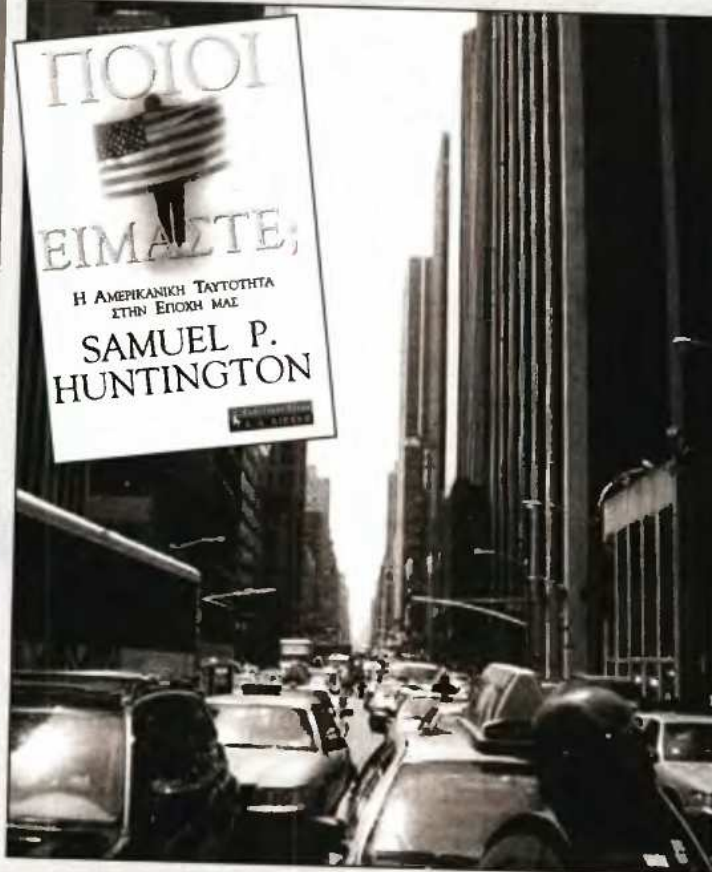
Ο Χάντινγκτον αναφέρεται αποκλειστικά σε όσα συμβαίνουν στη χώρα του, αλλά ο Έλληνας αναγνώστης θα διαπιστώσει με εκπλήξη ότι τα ίδια ακριβώς συμβαίνουν ή επιπλέον και στην Ελλάδα. Ίδιος κάποιος σημαία, χωρίς σχόλια, αυτούσιες αλλά απλώς συνδυασμένες οι απόψεις και οι πληροφορίες του μεγάλου Αμερικανού στρατηγικού αναλυτού:

Αποδόμηση

Οι συντελεστές της οικονομικής παγκοσμιοποίησης έχουν την έμμονη ιδέα ότι ο κόσμος είναι μια οικονομική μονάδα. Γι' αυτούς πατρίδα είναι η παγκόσμια αγορά, όχι η εθνική κοινότητα. Καθώς η παγκόσμια αγορά αντικαθιστά την εθνική κοινότητα, ο πολίτης του έθνους δίνει τη θέση του στον

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ

και η συνωμοσία της παγκοσμιοποίησης

Κεντρικός στόχος και μεγαλύτερο θύμα των υπερεθνικών ελίτ είναι ο αμερικανικός λαός

**Ο κορυφαίος
Αμερικανός στρατηγικός
αναλυτής, καθηγητής
Σάμιουελ Χάντινγκτον,
φωτίζει προφητικά
από το 2005 την άλλη
όψη της σημερινής
οικονομικής κρίσης
που έχει άμεση σχέση
με την καταλίπτευση
της Εθνικής Ταυτότητας
των χωρών**

παγκόσμιο καταναλωτή.

Αυτοί που προωθούν τον οικονομικό υπερεθνικισμό αποτελούν τον πυρήνα μιας αναδυόμενης παγκόσμιας Υπερ-Τάξης. Αυτή η αναδυόμενη νέα τάξη ενδυναμώνεται από τις καινούργιες ιδέες της παγκόσμιας διασύνδεσης. Περιλαμβάνει ακαδημαϊκούς, διεθνείς δημοσίους υπαλλήλους, διευθυντές συμβούλους παγκοσμίως εταιρειών, όπως επίσης επιτυχημένους επιχειρηματίες.

Η τάξη αυτή αριθμούσε 20 εκατομμύρια μέλη, σύμφωνα με εκτιμήσεις του 2000, εκ των οποίων 40% ήταν Αμερικανοί, και αναμένεται να διπλασιασθεί σε μέγεθος στο 2010. Αυτή η ομάδα των υπερεθνικών ελίτ αισθάνεται ελάχιστα την ανάγκη για εθνική αφοσίωση, βλέποντας τα εθνικά σύνορα σαν εμπόδια που, δόξα τω Θεώ, εξαφανίζονται, και τις εθνικές κυβερνήσεις σαν υπολείμματα του παρελθόντος που η μόνη χρησιμότητα τους λειτουργία τους σήμερα είναι να διευκολύνουν τα παγκόσμια εγχειρήματα αυτών των ελίτ.

Ναι, ο αριθμός αυτών των νεκρών ψυχών είναι μικρός αλλά συνεχώς αυξανόμενος μεταξύ των αμερικανικών ελίτ στις

επιχειρήσεις, στους επαγγελματίες, στη διανομή και στον ακαδημαϊκό χώρο. Η στάση τους και η συμπεριφορά τους έρχονται σε αντίθεση με τον συντριπτικό πατριωτισμό και την εθνικιστική ταύτιση του αμερικανικού λαού με τη χώρα του.

Η οικονομική προσέγγιση εστιάζει στην οικονομική παγκοσμιοποίηση ως την ακαταμάχητη δύναμη που γκρεμίζει τα εθνικά σύνορα, εννοεί εθνικές οικονομίες και διαβρώνει ταχύτατα την εξουσία και τις λειτουργίες των εθνικών κυβερνήσεων.

Η ηθικοπλαστική προσέγγιση της παγκοσμιοποίησης σπληνεί τον πατριωτισμό και τον εθνικισμό ως ανήθικες δυνάμεις. Η δέσμευση στην ανθρωπότητα πρέπει να προηγείται της δέσμευσης στο έθνος. Αυτή η άποψη απαντά μεταξύ των διανοουμένων, των ακαδημαϊκών και των δημοσιογράφων.

Ο συνδυασμένος στόχος όλων αυτών των προσπαθειών ήταν να προωθήσουν την αποδόμηση της αμερικανικής ταυτότητας και να ενισχύσουν την κυριαρχική επιρροή των υποεθνικών ταυτοτήτων. Οι αντιπαραθέσεις για τις φυλετικές προτιμήσεις,

τη δειγματοληψία του πολυπολιτισμού, την ομοιομορφία, τα πρότυπα της εθνικής ιστορίας, τα αγγλικά ως επίσημη γλώσσα, τον «ευρωκεντρισμό» ήταν στην πραγματικότητα μάχες ενός πολέμου για το χαρακτήρα της αμερικανικής ταυτότητας. Κεντρικής σημασίας σ' αυτόν τον συνασπισμό για την αποδόμηση ήταν η συμμετοχή κυβερνητικών αξιωματούχων, ιδίως γραφειοκρατών, δικαστών και εκπαιδευτικών.

Το 1992 ο Στρόουμπ Τάλμποτ, τότε δημοσιογράφος, κοιτούσε επιδοκμαστικά προς ένα μέλλον που «το έθνος ως αδιάσπαστο σύνολο, όπως το γνωρίζουμε, θα είναι απηρχαιωμένο». Λίγους μήνες αργότερα έγινε ανώτατος αξιωματούχος στη Διεύθυνση της εξωτερικής πολιτικής του αμερικανικού έθνους που αυτός ήλπιζε ότι θα καταστεί κάτι το απηρχαιωμένο!

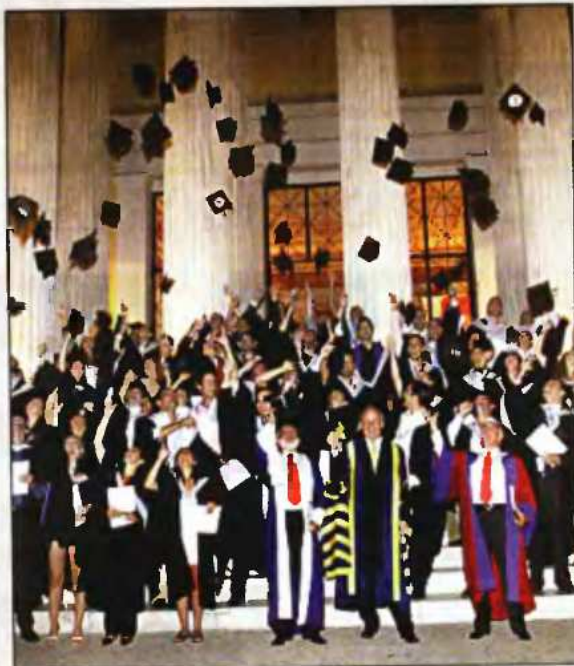
Για την ελίτ των οπαδών του υπερεθνικισμού, κατά τη δεκαετία του 1990, ο εθνικισμός ήταν ανήθικος, η εθνική ταυτότητα ύποπτη και ο πατριωτισμός παρωχημένος. Τα παραπάνω απέχον παραδόξως από τις αντιλήψεις του αμερικανικού κοινού.

Οι προσπάθειες των εθνικών ηγετών να

ΕΘΝΩΝ

Οι Αμερικανοί αισθάνονται περήφανοι για τη χώρα τους σε πείσμα των ελίτ

Τα διδακτικά εγχειρίδια των οπαδών του πολυπολιτισμού αγνοούν την κυρίαρχη κουλτούρα της Αμερικής, διότι κατ' αυτούς δεν υπάρχει καν...

Η θρησκευτικότητα διακρίνει την Αμερική από τις περισσότερες άλλες Δυτικές κοινωνίες

Το πολυπολιτισμικό κίνημα σκόπευε να αντικαταστήσει την κυρίαρχη αγγλοπροτεσταντική κουλτούρα της Αμερικής με άλλες κουλτούρες

Πατριωτισμός

Ο εθνικισμός ζει και βασιλεύει στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου. Όσο και αν έχουν αποστασιοποιηθεί απ' αυτόν οι ελίτ, οι Αμερικανοί βρίσκονται στην πρώτη γραμμή ως προς τον πατριωτισμό.

Ο βαθμός στον οποίο οι Αμερικανοί ταυτίζονται με τη χώρα τους φαίνεται πως έχει αυξηθεί προς τα τέλη του 20ού αιώνα.

Σε τρεις μετρήσεις σε 65 χώρες τα έτη 1981-1982, 1990-1991 και 1995-1996, ενώ στοιχεία των ελίτ αυτοπροσδιορίζονταν ως «παγκόσμιοι πολίτες», οι Αμερικανοί συνολικά ένιωθαν πιο αφισωμένοι στο έθνος τους με το 96%-98% των Αμερικανών να δηλώνει ότι αισθάνονταν «πολύ» ή «αρκετά υπερήφανοι» για τη χώρα τους.

Η εναλλακτική λύση στον κοσμοπολιτισμό και στον ιμπεριαλισμό είναι οι εθνικισμός που αφιερώνεται στην ενίσχυση και διατήρηση εκείνων των ιδιοτήτων που προσδιόρισαν την Αμερική από την ίδρυσή της.

Η ασπέρσεσα κατέχει θέση θρησκευτικής εικόνας και αποτρέπει για τους Αμερικανούς, περισσότερο από ό,τι για άλλους λαούς, το πιο κεντρικό σύμβολο της εθνικότητας. Μετά την 11η Σεπτεμβρίου, στις αρχές Οκτωβρίου, το 80% των Αμερικανών έλεγε ότι αναρτά τη σημαία του. Οι κατασκευαστές σημαιών εργαζόνταν υπερώριες και διπλασίασαν, τριπλασίασαν ή πενταπλασίασαν την παραγωγή.

Σε καμία άλλη χώρα δεν είναι τόσο διάχυτη η παρουσία της σημαίας ούτε η σημαία κατέχει τόσο κεντρική θέση στην εθνική ταυτότητα. Στην ουσία η σημαία έγινε θρησκευτικό σύμβολο, το ισοδύναμο του σταυρού για τους χριστιανούς.

Προς αμηχανία των οικονομολόγων οι Αμερικανοί δηλώνουν ότι θα προτιμούσαν να ήταν σε χειρότερη οικονομική κατάσταση αλλά να προηγούνταν των Ιαπώνων παρά να είναι σε καλύτερη οικονομική κατάσταση και να έπονται των Ιαπώνων.

Θρησκεία

Η θρησκευτικότητα διακρίνει την Αμερική από τις περισσότερες άλλες δυτικές κοινωνίες. Θρησκεία και εθνικισμός συμβάδισαν σ' όλη την ιστορία της Δύσης.

Οι Αμερικανοί είναι αφισωμένοι τόσο στον Θεό όσο και στη χώρα τους, σε συντριπτικό βαθμό, και γι' αυτούς αυτά τα δύο είναι αδιαχώριστα.

Ο διαφωνών προτεσταντισμός είναι κεντρικό στοιχείο της ταυτότητας των Αμερικανών. Τον 20ό αιώνα οι λαοί των δυτικών χωρών, με την αξιοσημείωτη εξαίρεση των ΗΓΑ, εκκοσμικεύθηκαν γενικά και οι εκκλησίες και η θρησκεία έπαιζαν μικρότερο ρόλο στη δημόσια, κοινωνική και ιδιωτική ζωή. Όμως, ο 21ος αιώνας εξημέρωσε ως αιώνας της θρησκείας.

Οι Αμερικανοί είναι ένας από τους πλέον θρησκευόμενους λαούς στον κόσμο. Οι Αμερικανοί υπήρξαν ακραίοι θρησκευόμενοι και σε συντριπτική αναλογία χριστιανοί σ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας τους.

Πολυπολιτισμός

Το πολυπολιτισμικό κίνημα σκόπευε να αντικαταστήσει την κυρίαρχη αγγλοπροτεσταντική κουλτούρα της Αμερικής με άλλες κουλτούρες που συνδέονταν πρωταρχικά με τις φυλετικές ομάδες. Εμφανίσθηκε στη δεκαετία του 1970. Σημείωσε τη μεγαλύτερη επιτυχία του τη δεκαετία του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Οι απόψεις της κοινής γνώμης σε θέματα εθνικής ταυτότητας διαφέρουν σημαντικά από τις απόψεις πολλών προνομιούχων ομάδων στο βαθμό που οι προνομιούχες ομάδες έχουν αποεθνικοποιηθεί και ευνοούν υπερεθνικές και υποεθνικές (μειονοτικές) ταυτότητες.

αποδομήσουν το έθνος, που κυβερνούσαν, πολύ πιθανόν δεν έχουν προηγουμένως στην ανθρώπινη ιστορία. Η προδοσία των συγκαταρκτών μας διανοουμένων είναι ότι εγκαταλείπουν τη δέσμευση στο έθνος και υποστηρίζουν την ηθική ανωτερότητα της ταύτισής με την ανθρωπότητα γενικά. Αυτή η έφεση αναπτύχθηκε στον ακαδημαϊκό κόσμο της Αμερικής στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Συμφωνούν με τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Κόφι Ανάν ότι η εθνική κυριαρχία όφειλε να παραχωρήσει τη θέση της στην «ατομική κυριαρχία» έτσι ώστε η Διεθνής Κοινότητα να επεμβαίνει για να απελευθερίσει ή να σταματήσει τις μεγάλες παραβιάσεις των δικαιωμάτων των πολιτών από τις κυβερνήσεις.

Στους εκατόν δέκα πολέμους μεταξύ 1989 και 1999 μόνον επτά δεν ήταν εμφύλιοι. Σήμερα ο πόλεμος είναι μάλλον το στοιχείο που διασπά παρά που δημιουργεί κράτη. Το ότι η εθνική ασφάλεια ως κρατική λειτουργία διαβρώνεται, μειώσε την εξουσία των κρατών και το λόγο για τον οποίον οι λαοί ταυτίζονταν με το κράτος τους και αντ' αυτού προήγαγε την ταύτιση των πολι-

τών με υποεθνικές (μειονοτικές) ή υπερεθνικές ομάδες.

Εκπαίδευση

Τα διδακτικά εγχειρίδια των οπαδών του πολυπολιτισμού αγνοούν την κυρίαρχη κουλτούρα της Αμερικής διότι κατ' αυτούς δεν υπάρχει καν. Ο πολυπολιτισμός αντιπροσώπευε την κορυφαία στιγμή μιας μακράς διαδικασίας που υπέσκαψε την έμφαση στην εθνική ταυτότητα της αμερικανικής εκπαίδευσης. Στα μέσα και προς τα τέλη του 20ού αιώνα τα εθνικά και πατριωτικά θέματα μειώθηκαν στα σχολικά αναγνωστικά και στα τέλη του έφθασαν σε χαμηλό σημείο.

Μια μελέτη απέκλυψε ότι σε 22 αναγνωστικά της τρίτης και της έκτης Δημοτικής μόνον πέντε από τις 670 ιστορίες είχαν πατριωτικά θέματα. Τα 17 από τα 22 αναγνωστικά δεν περιείχαν ούτε μια ιστορία με πατριωτικό θέμα.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, παρατήρησε ο Άρθουρ Σλέσιντζερ, «ο σπουδαστές που αποφοίτουν από το 78% των

αμερικανικών κολεγίων και πανεπιστημίων μπορεί και να μην είχαν διδαχθεί ούτε ένα μάθημα Ιστορίας του Δυτικού πολιτισμού».

Εόν, όμως, ένα έθνος είναι μια κοινότητα μνήμης, οι άνθρωποι που χάνουν τη μνήμη τους χάνουν και την εθνική τους υπόσταση. Οι αποδομιστικές αμφισβητήσεις του αμερικανικού «πιστεύω» και της πρωτοκαθεδρίας της αγγλικής γλώσσας καθώς και του πυρήνα της αμερικανικής κουλτούρας συνάντησαν τη συντριπτική εναντίωση του αμερικανικού καινού.

Μειονοτικές γλώσσες

Η γλώσσα είναι η βάση της κοινότητας. Χωρίς κοινή γλώσσα η επικοινωνία καθίσταται δύσκολη αν όχι αδύνατη και το έθνος μεταλλάσσεται σε αρένα δύο ή περισσότερων κοινοτήτων. Τα έθνη αποτελούνται από ομάδες ανθρώπων που επικοινωνούν πιο έντονα και εκτεταμένα μεταξύ τους παρά με άλλους ανθρώπους. Η γλώσσα έγινε κεντρικό στοιχείο της αμερικανικής ταυτότητας κατά τις δεκαετίες 1980 και 1990. Υπήρξαν αντιπαραθέσεις για τη διγλωσση εκπαίδευση